

לא היה ראש ממשלה נאמן להתיישבות היהודית ברחבי ארץ ישראל כמו יצחק שמיר, אבל זה לא הפריע לימין הקיצוני להפיל אותו

22:47 30/6/2012 | נתנאל אלישיב

תגיות: יצחק שמיר

שלום יצחק.

החדשות על פטירתך החזירו אותי בבת אחת עשרים שנה אחורנית, לימים שבהם כיהנת כראש ממשלת ישראל, ולימים שבהם השתתפתי באינספור הפגנות נגדך. גם אם זה מאוחר מדי, אני חש צורך לבקש ממך סליחה.

שנים עשר ראשי ממשלה היו לה למדינת ישראל, לכל אחד מהם מעלות ומגרעות, אולם איש מהם לא היה נאמן לארץ ישראל יותר ממך. גם בין מנהיגי הליכוד, בלטת לטובה.

לא ידעת להלהיב ולנאום כמו בגין, אבל בגין החריב את חבל ימית. לא נהגת להתלהם כמו אריק שרון, אשר ניסה תמיד לחשק אותך מימין, אבל שרון החריב את חבל קטיף.

אתה, יצחק, לא החרבת, רק בנית. עמדת בפני לחצים של ממשל אמריקאי תקיף, ולעתים עוין. עמדת בפני תקשורת עולמית וגם ישראלית שלעגה לך ותייגה אותך כסרבן שלום. לרוב ספגת את העלבונות בשתיקה, אך לא זזת מעמדתך, לפיה יש להעצים את ההתיישבות היהודית ביהודה ושומרון, גם בגלל שזה חשוב לעתיד המדינה, אבל בראש ובראשונה כי זה צודק.

אחת ההגדרות למילה 'שמיר' היא "משהו קשה ולא ניתן לביקוע, עקשני". כזה היית, גם אם באופן אישי היית צנוע ונעים הליכות.

הימין הפיל את שמיר

כשכיהנת כראש ממשלה, הייתי בגיל תיכון. הייתי אידיאליסט, המאמין בכל לבו בזכותנו להתיישב בכל מקום בארץ ישראל, ובתמימותי האמנת לימנים שהסבירו השכם והערב שאין איש מסוכן יותר לעתיד ההתיישבות מאשר יצחק שמיר.

האמנתי לאלה שאמרו שאתה מתקפל ושאתה חלש, ושחובה להפיל את ממשלתך, למען ארץ ישראל. אז עדיין לא ידעתי שלא משנה מי יהיה בשלטון, הם תמיד יאמרו שהוא מתקפל ושהוא חלש, ושחובה להפיל את ממשלתו, למען ארץ ישראל.

השיא היה כשהלכת לוועידת מדריד, ההפגנות נגדך התגברו, ובסופו של דבר המפלגות שמימין לליכוד פרשו מממשלתך, בעידודם הנלהב של רוב מנהיגי ההתיישבות ביש"ע.

כששאלו את כל הגאונים מימין כיצד הפלת ממשלת שמיר עשויה לשפר את המצב, הם ידעו להסביר בביטחון רב שאריק שרון יעלה לשלטון וההתיישבות תגדל בלי גבול. חלומות לחוד ומציאות לחוד, בסופו של דבר השלטון עבר לידי העבודה בראשות רבין, וחטפנו בפנים את הסכמי אוסלו, מהם לא התאוששנו עד היום.

אז סליחה, יצחק, התכוונתי לטובה, ולא שמתי לב כמה זה מגוחך לחשוב שעתיד המדינה חשוב יותר לנער בן 16 מאשר שהוא חשוב לאדם שמסר את נפשו למען המדינה במשך כל ימיו.

סליחה שחשבת שמי שעדיין לא אחז בנשק כדי להגן על המדינה, נאמן יותר ממפקד הלח"י, שחירף את נפשו וקבר את טובי ידידיו כדי להביא להקמתה של מדינת ישראל. סליחה שנתתי את מבטחי באנשים יהירים ולא אחראים, כפויי טובה, שלא ידעו שניתן לבקר בלי לבזות, ושסבלנות היא לא בהכרח חולשה.

את הלקח האישי שלי מהפלתו של שמיר אני נושא עמי עד היום, כשאני חושב על מנהיגי המדינה.

לפני כשמונה מאות שנה כתב רבי יהודה החסיד משפט מצמרר: "אם תראה דור שמנהיגיו רעים, דע לך – לפי שהיה להם מנהיג טוב והיו מבזים אותו". ניתן להסביר משפט זה כגזירה משמיים, אך יש בו גם היגיון פנימי שניתן להבינו בכלים אנושיים.

המנהיג אינו אדם פרטי, אלא הוא האישיות המרכזת את חיי הכלל. כשאנחנו מבזים את מנהיגינו, למעשה אנחנו מבזים את עצמנו. כשחיי הציבור נתפסים כדבר ירוד, אין זה פלא שאנשים לא טורחים לבוא לקלפי, וכשכל הפוליטיקאים נתפסים כאנשים מושחתים הדואגים רק לעצמם, אין זה פלא שאנשים איכותיים מדירים את רגליהם מהפוליטיקה.

אם ברצוננו לראות מנהיגים טובים יותר, כדאי שנלמד לכבד את מנהיגינו הנוכחיים. אם יש לנו ביקורת, כדאי שנשאל את עצמנו האם יש בנו גם כבוד.

סליחה יצחק, לקח לי זמן ללמוד את הלקח. תודה לך על כל מה שעשית למען המדינה, ויהי זכרך ברוך.

רוצה לקבל את כל המבזקים של **צח מעריב** לסלולרי שלך? לחץ כאן